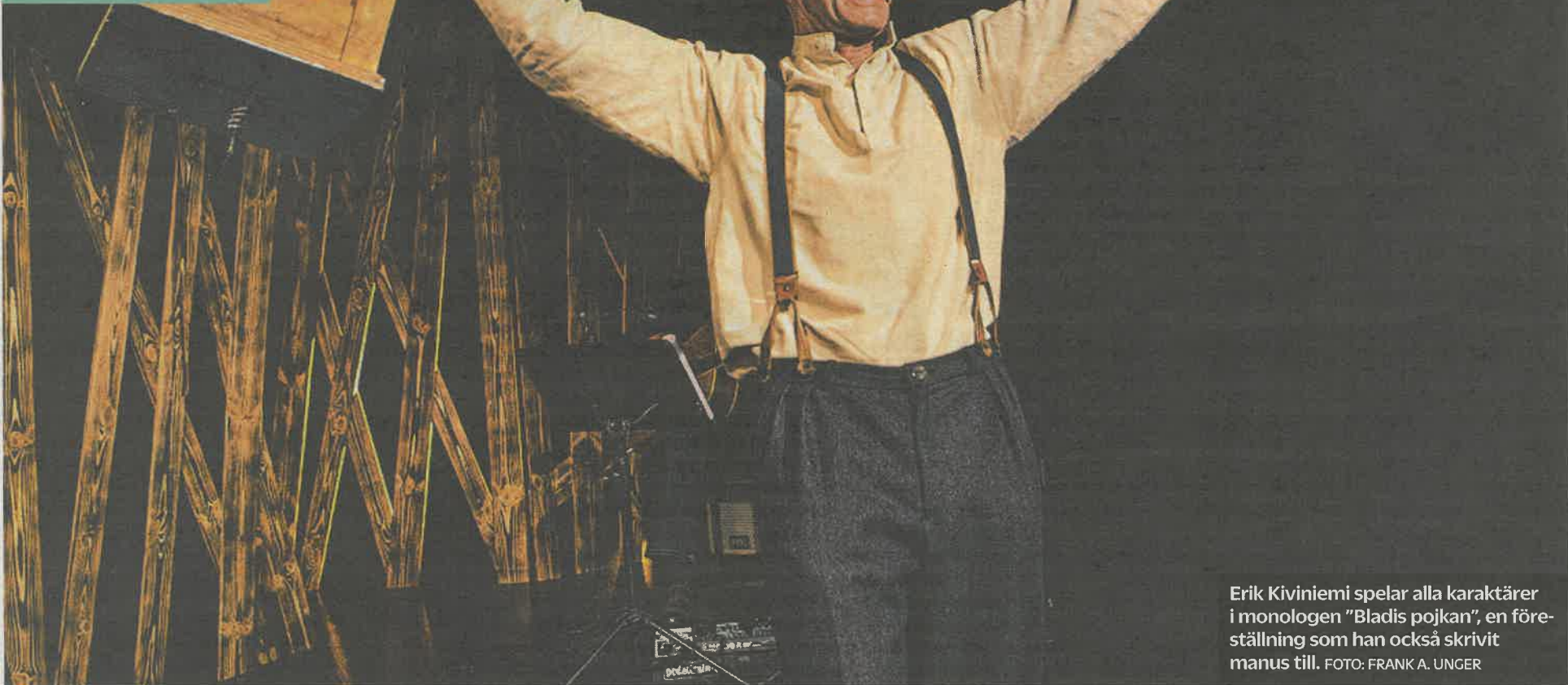

K

KULTUR
& NOJE

06-7848293
kultur@vasabladet.fi

Erik Kiviniemi spelar alla karaktärer i monologen "Bladis pojkan", en föreställning som han också skrivit manus till. FOTO: FRANK A. UNGER

Erik Kiviniemi briljerar i många roller – berättelse som roar och griper tag

RECENSION. En skådespelare, en musiker, en avskalad scenbild. Monologen "Bladis pojkan" på Wasa Teater är stor teater i litet format. Erik Kiviniemi lyser på scenen.

Erik Kiviniemis berättarföreställning "Bladis pojkan" bottnar i historier som han hörde som barn och som han levt med hela livet.

Det är historier om två bröder, oftast kallade Bladis pojkan i sin hemby Komossa. Bröderna höll sig inte direkt inom lagens ramar. De ägnade sig åt stölder och rån, hembränneri och utpressning. Men de gjorde också goda gärningar som att hjälpa bybor med höbärgningen eller dela mig sig av köttet när de skjutit en älg.

Föreställningen bygger alltså till stora delar på sådant som hänt i verkligheten, men Kiviniemi tar sig naturligtvis den kreativa friheten att stuva om och lägga till en del. I monologen fokuserar han på den ena av bröderna, Bladis Hannes, och på det fiktiva berättarjaget, pojken Jakob, som både beundrar och fruktar Hannes.

Resultatet är en berättelse som rymmer det mesta: dramatik, våld och kärlek, humor och allvar.

Det är bara att konstatera att Erik Kiviniemi är en rasande skicklig skådespelare. Han är uttrycksfull och har osviklig täjning i både repliker och agerande.

I föreställningen gestaltar Kivi-

TEATER

Bladis pojkan

Av och med: Erik Kiviniemi.
Musik/musiker: Håkan Omars.
Regi: Ann-Luise Bertell.
Scenografi/kostym: Anders Karls.
Ljus: Mats Antell.
Premiär på Wasa Teater 2.10.2020.
Spelas på stora scenen, på Vasallen och på turné.

niemi alla personer, från Bladis Hannes och Jakob till diverse bybor, Jakobs föräldrar och mormor.

Med ytterst enkla medel skiftar han karaktär. Det handlar om att göra små ändringar i kroppspråk, minspel och röstläge, ta på sig en keps eller en jacka, smälla med hängslena, vifta med en näsduk, sticka en cigarett i mungipan. Trots snabba byten har åskådaren inga problem med att förstå vem han föreställer.

Igenkänningsfaktorn är stor. De här människotyperna har de flesta av oss mött. De känns universella och skulle kunna finnas i vilken österbottnisk by som helst.

Det vore otänkbart att föreställningen skulle göras på något annat än dialekt. Dialekten ger en genuinitet och mustighet som standardsvenska inte kan förmedla på samma sätt. Berättelsen är dynamisk och växlar

Ett byte av kläder, till exempel genom att dra på sig en läderjacka, gör att Erik Kiviniemi snabbt kan skifta karaktär på scenen. FOTO: FRANK A. UNGER

mellan olika stämningsslagen. Något som understryks av Håkan Omars gitarrspel. Musiken och skeendet bildar en mycket fungerande symbios.

Till den lyckade helheten bidrar också Anders Karls scenografi. På scenen finns egentligen inget annat än ett par stolar och några träkonstruktioner med snedställda brädor. De fungerar lika väl som husvägg och våningssäng som skidor och träd i skogen.

Ljus användningen bidrar till att skilja åt de olika episoderna och föra berättelsen framåt.

"Bladis pojkan" handlar om förebilder och om att lära sig vad som är rätt eller fel. Erik Kiviniemi gör sin Bladis Hannes till en mångbottnad karaktär. Det finns ingen här i världen som är enbart ond eller enbart god.

Under många år har Kiviniemi arbetat som teaterchef, något som

"Bladis pojkan" bottnar i historier som Erik Kiviniemi hörde som barn. FOTO: FRANK A. UNGER

inneburit att han inte haft möjlighet att stå på scenen speciellt ofta. När han nu pensionerat sig från chefsuppgifterna kan man bara hoppas att han tar sig an skådespeleriet fler gånger. Det skulle den österbottniska teaterpubliken inte ha något emot.

Lisbeth Rosenback

lisbeth.rosenback@vasabladet.fi
06-7848 290